

İhlâs Risalesi'nde mesleğimizin esasları

Uşak'tan Cahit Özpınar: “İhlâs Risalesi'nde, “mesleğimizin esaslarını” açıklar mısınız?”

Üstad Hazretlerinin Uyarısı

İhlâs Risalesi, Cadde-i Kübrâ-yı Kur'âniye olan mesleğimizin esaslarını ve sınırlarını çiziyor. Bu esasları iyi kavrayıp amel haline getirdiğimiz ölçüde, biz bu mesleğin içindeyiz demektir. Ameldeki kusurumuz ölçüsünde de, bu meslek bizi dışarıda bırakıyor demektir.

Bu mesleğin dışında kalmakla, haliyle zayıf düşeriz. Bundan da hiç şüphesiz biz değil, dinsizlik kuvveti kazanır. Üstad Hazretleri'nin uyarısı budur. İhlâs Risalesi'nde, mesleğimizin esasları olarak dört temel husus nazarımıza veriliyor:

Birinci Esas: Sadece Allah'ın Rızası Talep

“Amelinizde rıza-ı İlâhî olmalı. Eğer O razı olsa, bütün dünya küsse ehemmiyeti yok. Eğer O kabul etse, bütün halk reddetse tesiri yok.” 1

Bu esastan çıkarabildiğimiz meslekî prensipler: Bütün dünya senin aleyhinde olsa da, sen Hakk'ın razı oluşunu yeterli göreceksin. Hakkı menfaat için değil, itibar için değil, iktidar için değil, hak için arayacaksın. Hakkı bulduğunda taviz vermeyeceksin! Hak budur diyeceksin! Dik duracaksın! Para, pul, patron, lider, hatır, parti, tarafgirlik hakka olan sadâkatini ve haktaki sebatını ve istikametini bozmayacak!

Halk böyle düşünüyor, çoğunluk buraya gidiyor; öyleyse doğrusu böyledir demeyeceksin. Hakkı savunursam yalnız kalırım, kınanırım, dışlanırım, işimden aşımından olurum, beni kimse dinlemez, tirajım düşer, saygınlığım kalmaz demeyeceksin!

Hakkı savunmanın bedeli ağır olacaktır; katlanacaksın!

Kuvvet karşısında hakkı savunmazsan, mesleğin birinci esasından ayrılmış olursun. Bundan dinsizlik kuvveti kazanır. Ve, “dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım” etmiş

olursun.

İkinci Esas: Tenkit Etmeyeceksin!

“Bu hizmet-i Kur’âniyede bulunan kardeşlerinizi tenkit etmemek ve onların üstünde fazilet-furuşluk nev’inden gıpta damarını tahrik etmemektir.” 2

Zor bir esastır. Çünkü insanların hataları olur, kusurları olur, aykırı duruşları olur. Doğru bildikleri yanlışları olur, zaatları olur.

Ama sen kardeşini tenkit etmeyeceksin. Üzerinde fazilet-furuşluk yapmayacaksın!

Onunla, kanaatlerini nezih bir üslûpla paylaşabilirsin. Ama onu yok saymaya kalkmayacaksın. Sana muhalefet etse de, sen onunla kardeşlik hukukunu çiğnemeyeceksin. Eğer kardeşlik hukukunu çiğnersen, “mesleğimizden şimdi ayrılanlar” tokadına müstahak olursun; gücün kırılır, kuvvetin gider. Bu durum dinsizliğin işine yarar. Böylece, “bize düşman olan dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım” etmiş olursun.

Üçüncü Esas: Kuvvetini İhlâsta ve Hakta Bileceksin!

Bütün kuvvetin ihlâsta ve haktadır. Güçte, kuvvette, iktidarda, saltanatta, parada, sarayda, çoğunluğun oylarında değildir. Sırtını dayayacaksan kuvvete değil, hakka daya! İhlâsı ve hakkı önemsemeyip, hizmet niyetiyle de olsa gücü, kudreti, iktidarı, saltanatı, parayı önemzersen, -maazallah- “mesleğimizden şimdi ayrılanlar” sınıfına girersin. Çünkü bu nezih meslek seni içinde barındırmaz.

Ve bu ayrılışla, “dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım” ederek Hazret-i Ali’nin (ks) ve Hazret-i Gavs-ı Âzam’ın (ks) tokadına müstahak olursun.

Dördüncü Esas: Kardeşlerinde Fani Olacaksın!

Kardeşinin meziyetini meziyetin sayacaksın, şerefiyle şakirane iftihar edeceksin. Hissiyat-ı nefsanieniyeni unutacaksın ve Kur’ân’ın uhuvvet düsturunu “fena fi’l-ihvan” ölçüsünde yaşayacaksın. Kardeşlerinde fani olacaksın.

Seni kardeşine bağlayan güç, iktidar olmayacak; ihlâs olacak! Eğer iktidar olursa, yüksek kardeşlik kulesinden gayet derin bir çukura düşersin. Ortada tutunacak yer bulamazsın!

Sen düşersen yine dinsizlik kuvveti kazanacak! Düşmenle -maazallah- dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım etmiş olacaksın.

Düşme ki, dinsizlik kuvveti kazanmasın. Kardeşlerinle ihlâsla tesanüt içine gir ki, düşmeyesin. Tefani sırrını yaşa ki, dinsizlik kuvvetine karşı güçlü olasın.

Aksi takdirde kardeşlik mesleğinden ayrılmış olursun. -Maazallah- Sen kaybedersin. Dinsizlik kuvveti ise, senin kaybetmenle güç kazanır.

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman, Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, Germany, 1994, s. 164.
- 2- Bediüzzaman, Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, Germany, 1994, s. 16